

på? Vi synes jo, det er meget væsentligt, at man er klar over, hvad det er for et værdigrundlag, det danske samfund bygger på, og det kan være svært, hvis man ikke deltager i kristendomsundervisning.

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Uden på nogen måde at have lyst til at korrekse spørgeren vil jeg sige, at kristendomskundskab ikke har til opgave at give børnene et kristent livssyn. Faget har til opgave at give børnene kundskab om kristendom, om bibelhistorie, om religiøs symbolik osv., og hovedvægten i kristendomskundskab er derfor netop også kundskab om den kristne baggrund. Der er selvfølgelig også inden for faget plads til at diskutere spørgsmål om livsoplysning og så fremdeles, men jeg mener ikke, det er undervisningsministerens opgave at sikre, at børn får et kristent livssyn.

Derimod synes jeg, det er vigtigt, at folkeskolen i sit daglige virke bygger på de værdier, som også er nedfældet i folkeskoleloven, og som derfor indirekte naturligvis er en afspejling af Danmarks tusindårige historie. Men det er en helt anden sag, og det har ikke noget med forkyndelse at gøre.

Margrete Auken (SF):

Altså, der er jo altid en holdningspåvirkning i undervisningen, ellers er det da fortvivlende. Så jeg tror, vi skal passe på, at vi ikke gør for meget ud af, at der ikke skal ske noget i timerne.

Men jeg vil da godt lige, for at billedet bliver rigtigt, henlede ministerens opmærksomhed på, at nogle af dem, der har ønsket ændring, også at man gik tilbage til at kalde det religion, som det hed, da jeg gik i skole, er kirke-skole-samarbejdet i Frederiksberg-København. Det er altså i de kredse, som er folkekirkeligt forankret, og i samarbejdet mellem kirke og skole, som vi har meget veludbygget i Frederiksberg-København, at man har ønsket den ændring, at man altså kunne tage det ind, sådan at faget hed religion igen, selvfølgelig med vægt på, hvad det er for et land, vi er i, og sådan at man i hvert fald begynder at være meget mere opmærksom på, at man ikke kan fjerne den betændte fritagelsesmulighed, for i den ligger der jo, at det er noget, som man bliver sluset ind i i højere grad, end denne oplysning antyder.

Jeg vil bare spørge ministeren, om hun er opmærksom på, hvem det er, der har rejst forslaget.

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Ja, som fru Margrete Auken selv siger, så ligger der i sagens natur en form for holdningspåvirkning, uanset at faget er kundskabsmeddelende. Og derfor har jeg svært ved at se, at der er noget betændt ved fritagelsesmuligheden, da forældre, som er meget stærkt forankret i denne eller hin baggrund, naturligvis må kunne overveje, om den påvirkning, der givetvis ureflekteret måtte finde sted, fordi læreren selvfølgelig er engageret i det, ikke er en påvirkning, som forældrene selv kan modvirke i forhold til deres religiøse standpunkt.

Jeg tager selvfølgelig pejling af de steder, hvorfra spørgsmålet kommer, men spørgsmålet er jo ikke kun at gøre det, som man måtte ønske rundtomkring i kirkelige eller ikkekirkelige kredse, men også at holde fast i, at vi har et fag, hvis indhold har hovedvægten på kristendoms-kundskab, hvorfor navnet er mere retvisende.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 36

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg vil meget gerne bede ministeren om at give sit synspunkt til kende om den udtalelse, som cand.pæd.psych. Mogens Hansen har i Jyllands-Posten og går om, at en tredjedel af børnene i danske daginstitutioner ikke får udviklet de mest basale fysiske og sproglige færdigheder, og om ministeren har nogen overvejelser om at se på, hvad man gør i Sverige og Finland eksempelvis, hvor man faktisk på daginstitutionsniveau fastsætter læseplaner og fastsætter udviklingsplaner for børnene, således at man sikrer, at både deres fysiske og deres sproglige færdigheder er i orden, inden de starter i skolen.

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Sådan som jeg har fulgt debatten, der er kommet i kølvandet på Mogens Hansens udtalelser, synes der at være stærkt delte meninger om, hvordan og hvorledes man skal gå til børn i daginstitutionerne.